

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urtos/6/2025
Identifikačné číslo spisu:	1024200458
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Dušan Krč-Šebera
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1024200458.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a členov senátu JUDr. Dušana Szabóa a JUDr. Emila Dubňanského v trestnej veci odsúdenej Ing. Mgr. K. R. pre trestný čin úverového podvodu podľa § 211 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákonníka Českej republiky, v konaní o návrhu odsúdenej na povolenie obnovy konania skončeného právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 10. augusta 2022, sp. zn. 1Ntc/14/2022 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 2023, sp. zn. 3Urto/7/2022, na neverejnom zasadnutí konanom 29. októbra 2025 v Bratislave, o sťažnosti odsúdenej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2025, sp. zn. 4Ntc/39/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdenej Ing. Mgr. K. R. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 30. januára 2025, sp. zn. 4Ntc/39/2024 podľa § 399 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku odmietol návrh odsúdenej Ing. Mgr. K. R. (ďalej tiež „odsúdená“) na povolenie obnovy konania, pretože smeroval proti rozhodnutiu, voči ktorému obnova konania nie je prípustná (ďalej tiež „napadnuté uznesenie“).

Proti tomuto uzneseniu podala odsúdená v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú písomne odôvodnila prostredníctvom obhajcu. V úvode svojej sťažnosti odsúdená zrekapitulovala priebeh doterajšieho konania a doteraz vydaných rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave z 10. augusta 2022, sp. zn. 1Ntc/14/2022, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 2023, sp. zn. 3Urto/7/2022 a s tým súvisiaceho nález Ustavného súdu Českej republiky (ďalej tiež „ÚS ČR“) zo 17. júla 2024, sp. zn. II. ÚS 2138/23, ktorým boli zrušené rozhodnutia súdov Českej republiky, ktoré boli podkladom pre uznávacie konanie na území Slovenskej republiky. Vzhľadom na zmienený nález ÚS ČR, bolo voči odsúdenej podaním Mestského súdu v Prahe z 12. augusta 2024, sp. zn. 10T 4/2020, adresovaného Krajskému súdu v Bratislave (na jeho žiadosť), osvedčenie o uznaní a výkone sankcie spojenej s odňatím slobody zo 16. júna 2022 vzaté späť, čo krajský súd oznámil Registru trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej tiež „Register trestov“), teda že došlo k upusteniu od výkonu trestu odňatia slobody po jeho právoplatnom uznaní spolu s uvedením, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave zostal

naďalej právoplatný.

Odsúdená v nadväznosti na vyššie uvedené má za to, že predmetný záznam by sa v súvislosti s jej osobou nemal naďalej v Registri trestov nachádzať, nakoľko pre hore uvedené skutočnosti tento záznam stratil podklad. Ponechanie neaktuálneho záznamu, ktorý v podstate vychádza voči jej osobe z už neexistujúcich rozhodnutí českých súdov, má pre ňu negatívne dôsledky. Má záujem na tom, aby bol tento stav napravený a daný do súladu s aktuálnym stavom.

Po citácii zákonných ustanovení § 394 ods. 1 a § 400 ods. 1 Trestného poriadku, odôvodnenia napadnutého uznesenia a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. septembra 2014, sp. zn. 4Tost 19/2014 odsúdená sa domnieva, že obnova konania je dôvodná, keďže vyvstali nové skutočnosti po právoplatnosti rozhodnutí slovenských súdov, ktoré v pôvodnom konaní neboli známe, a to predmetný nález ÚS ČR, ktorého existencia by bola v čase rozhodovania slovenských súdov dôvodom pre prijatie iného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave v konaní o uznanie a výkon sankcie spojenej s odňatím slobody.

V tejto súvislosti sa domáhala odstránenia neaktuálneho záznamu v registri trestov, ktorý mal pôvod v už neexistujúcich rozhodnutiach českých súdov. Pokiaľ by nebolo uvedené možné prostredníctvom obnovy konania, potom nastoľuje otázku, akým iným spôsobom dosiahnuť nápravu - zrušenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave a uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ak zákon výslovne neustanovuje spôsob, ani príslušný postup, pričom riadny ani mimoriadny opravný prostriedok nie je dostupný. Taktiež využitie inštitútu tzv. zahľadania odsúdenia nie je podľa názoru odsúdenej v jej situácii žiaduci, nakoľko by uvedený záznam bol naďalej súčasťou odpisu z registra trestov.

Následne po citácii ustanovenia § 515 ods. 3 Trestného poriadku a § 20 ods. 2 zákona o registri trestov, odsúdená je toho názoru, že podľa predmetných zákonných ustanovení majú byť v odpise registra trestov uvedené informácie o každých odsúdeniach súdov iných členských štátov EÚ uznaných slovenskými súdmi, len ak sú právoplatné. Voči jej osobe v tomto čase neexistuje odsudzujúce rozhodnutie, teda nie je právoplatne odsúdená.

Odsúdená z vyššie uvedených dôvodov navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a uložil krajskému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K sťažnosti odsúdenej sa prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava do konania nariadeného verejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, písomne bližšie nevyjadril.

Spis bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 08. augusta 2025.

S poukazom na čl. X a XV ods. 4 Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2025 v aktuálnom znení, z dôvodu, že ide o vec, ktorej predchádza vec vedená pod spisovou značkou 3Urtost/4/2025, ktorá bola vybavená spôsobom „inak“, konkrétne vrátením predčasne predloženej veci predsedom senátu JUDr. Dušanom Krč-Šeberom (založené na č. l. 52-53 spisu), v ktorej zo senátu 3T boli vylúčení zo zákona členovia senátu JUDr. Jana Kostolanská, JUDr. Petr Kaňa a JUDr. Jozef Šutka z dôvodov uvedených v zápisnici o neverejnom zasadnutí z 11. júna 2025 (založené na č. l. 50-51 spisu), bol podľa kritérií zastupovania určený senát v zložení: JUDr. Dušan Krč-Šebero ako predseda senátu a JUDr. Dušan Szabó a JUDr. Emil Dubňanský ako členovia senátu, so sudcom spravodajcom JUDr. Emilom Dubňanským.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „nadriadený súd“) ako súd nadriadený (§ 192 a nasl. Trestného poriadku), po preskúmaní veci zistil, že sťažnosť odsúdenej proti uzneseniu krajského súdu je prípustná (§ 402 ods. 3 Trestného poriadku), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste (§ 187 ods. 1 Trestného poriadku).

Na podklade podanej sťažnosti najvyšší súd v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdenej nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej tiež „krajský súd“) z 10. augusta 2022, sp. zn. 1Ntc/14/2022 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 2023, sp. zn. 3Urto/7/2022, bolo podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2016 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „zákona č. 549/2011 Z. z.“) rozhodnuté tak, že rozsudok Mestského súdu v Prahe zo 17. mája 2021, sp. zn. 10T/4/2020 v spojení s uznesením Vrchného súdu v Prahe zo 6. apríla 2020, sp. zn. 5To/63/2021 sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky v časti, v ktorej bola občianka Slovenskej republiky Ing. Mgr. K. R. uznaná za vinnú zo zločinu úverového podvodu podľa § 211 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákonníka Českej republiky a za ktorý jej bol uložený podľa § 211 ods. 6 Trestného zákonníka Českej republiky s použitím § 58 ods. 2 písm. b) Trestného zákonníka Českej republiky trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku súd vyslovil, že sa vo výkone trestu odňatia slobody, uloženého cudzím rozhodnutím, bude pokračovať na území Slovenskej republiky bez jeho premeny a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil odsúdenú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Predmetom uznania nebol uložený výrok o treste zákazu činnosti podľa § 73 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky.

Odsúdená písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Bratislave 30. septembra 2024 podala návrh na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného pred krajským súdom pod sp. zn. 1Ntc/14/2022. Odsúdená v návrhu na povolenie obnovy konania uviedla, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 10. augusta 2022, sp. zn. 1Ntc/14/2022 bolo rozhodnuté o uznaní a vykonaní rozsudku Mestského súdu v Prahe zo 17. mája 2021, sp. zn. 10T/4/2020. Nálezom Ústavného súdu Českej republiky zo 17. júla 2024, sp. zn. II. ÚS 2138/23, bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Usnesením Nejvyššího soudu č. j. 8Tdo 265/2023-5094 ze dne 12.4.2023, usnesením Vrchního soudu v Praze č. j. 5 To 63/2021-4927 ze dne 6.4.2022 a rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. 10 T 4/2020 ze dne 17.5.2021 byla porušena základní práva stěžovatelky K. na soudní ochranu, zaručené čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

II. Usnesení Nejvyššího soudu č. j. 8Tdo 265/2023-5094 ze dne 12.4.2023, usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 5To 63/2021-4927 ze dne 6.4.2022 a rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 10 T 4/2020 ze dne 17.5.2021 se proto v rozsahu týkajícím se stěžovatelky K. ruší.”

Vzhľadom na uvedené, orgán štátu pôvodu vzal späť svoju žiadosť o uznanie a výkon sankcie spojenej s odňatím slobody s príslušným osvedčením zo 16. júna 2022. Krajský súd v Bratislave v rámci vykonávania opatrení smerujúcich k upusteniu od výkonu uznaného rozhodnutia žiadne osobitné rozhodnutie nevydal, čím jej ostal v registri trestov zapísaný záznam, ktorý žiadala bezodkladne vymazať.

Keďže slovenský právny poriadok nepoznal iný spôsob nápravy stavu spôsobeného protiústavným konaním justičných orgánov, týmto spôsobom požiadala o nápravu následkov poškodenia jej osoby v čo najkratšom čase, aby sa predišlo ďalšej ujme a komplikáciám vo vzťahu k nej a jej rodine. Bola preto nútená požiadať o obnovu konania a žiadala, aby bolo toto podanie takto vyhodnotené.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi

odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 2 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením súdu o zastavení trestného stíhania, podmienenom zastavení trestného stíhania alebo podmienenom zastavení trestného stíhania, spolupracujúceho obvineného sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k záveru, že dôvody na zastavenie alebo podmienené zastavenie tu neboli a že je namieste v konaní o obžalobe pokračovať.

Podľa § 394 ods. 3 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením prokurátora o zastavení trestného stíhania, právoplatným uznesením prokurátora o podmienenom zastavení trestného stíhania alebo o podmienenom zastavení trestného stíhania, spolupracujúceho obvineného sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy prokurátorovi skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k záveru, že dôvody na zastavenie alebo podmienené zastavenie tu neboli a že je namieste podať proti obvinenému obžalobu, alebo konať o dohode.

Podľa § 394 ods. 4 písm. a), písm. b) Trestného poriadku skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj

-rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť,

-strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Podľa § 399 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania odmietne, ak smeruje len proti rozhodnutiu alebo výroku, ohľadne ktorého obnova konania nie je prípustná.

V zmysle § 402 ods. 2 prvá veta Trestného poriadku odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže (súd) aj na neverejnom zasadnutí.

Obnova konania je v Trestnom poriadku systematicky upravená ako súčasť komplexnej úpravy mimoriadnych opravných prostriedkov. Spoločnou vlastnosťou týchto prostriedkov je, že oprávnené osoby môžu ich použitím dosiahnuť zvrat už právoplatných rozhodnutí vydaných v trestnom konaní. Z povahy mimoriadnych opravných prostriedkov, ktoré môžu narušiť inštitút právoplatnosti, ktorá je základnou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty, vyplýva ich účel.

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené a náprava len tých najzávažnejších pochybení, ktoré vznikli pri rozhodovaní súdov alebo orgánov činných v trestnom konaní. Účelom obnovy konania nie je teda revízia pôvodného konania (III. ÚS 40/2022, III. ÚS 537/2022) a cieľom konania o povolení obnovy konania nie je prieskum zákonnosti postupu súdu v pôvodnom konaní (III. ÚS 122/2021, III. ÚS 537/2022).

Právna úprava mimoriadnych opravných prostriedkov je oproti riadnym opravným prostriedkom

prísnejšia, čo sa prejavuje obmedzením okruhu subjektov oprávnených na ich podanie, prísnyimi podmienkami prípustnosti podania a v prípade niektorých, vrátane obnovy konania, výlučne návrhovým charakterom. Cieľom mimoriadnych opravných prostriedkov je teda umožniť nápravu iba najzávažnejších chýb v rozhodnutiach, ktoré svojou povahou spôsobujú, že právoplatné rozhodnutie už nie je udržateľné, prípadne je v rozpore s inými hodnotami chránenými právnym poriadkom. V takýchto situáciách je nevyhnutné upustiť od zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí.

Inštitút obnovy konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, ktorý je svojou povahou určený predovšetkým na nápravu nesprávnosti skutkových zistení v právoplatne skončených trestných veciach. Obnova konania môže smerovať iba proti taxatívne ustanoveným právoplatným meritórnym rozhodnutiam v trestnom konaní. Ide o tieto rozhodnutia :

- právoplatný rozsudok
- trestný rozkaz
- uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- uznesenie o podmenečnom zastavení trestného stíhania,
- uznesenie o podmenečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného.

V konaní o obnove sa nezisťuje správnosť pôvodného rozhodnutia, teda jeho zákonnosť a dôvodnosť, ale posudzuje sa otázka, či nová skutočnosť alebo nový dôkaz, ktoré boli orgánom činným v trestnom konaní alebo súdom, ktorí vo veci rozhodovali, predtým neznáme, by samy osebe alebo v spojení s už vykonanými dôkazmi mohli odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie.

Novou skutočnosťou treba rozumieť také skutočnosti, ktoré neboli zisťované alebo neboli predmetom dokazovania v predchádzajúcom konaní, ktorého sa obnova konania týka. Nové skutočnosti môžu byť rôzneho charakteru. Môže ísť o celkom nové skutočnosti, ktoré vôbec neboli predmetom dokazovania alebo zmenené skutočnosti, ktoré síce boli predmetom dokazovania, ale s úplne iným výsledkom. Obnove konania nebráni, ak obvinený o existencii týchto skutočností vedel, no z akýchkoľvek dôvodov ich neuviedol. Dôležité je, že či tieto skutočnosti boli známe orgánom činným v trestnom konaní, resp. súdu. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania je potrebné preukázať novými dôkazmi. Za nový dôkaz sa považuje taký, ktorý nebol v pôvodnom konaní obsiahnutý v spise, nebol uplatnený žiadnou procesnou stranou a nebol vykonaný.

Po zistení, že ide o takéto nové skutočnosti alebo dôkazy, súd posudzuje, či by tieto mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi viesť k inému procesnému výsledku, než je pôvodný právoplatný rozsudok. Teda musia byť spôsobilé odôvodniť nové a odlišné rozhodnutie. Skúmanie sa pritom realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a navrhovaných dôkazov.

Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad možnej zmeny pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia najvyšší súd zdôrazňuje, že obnova konania môže smerovať len proti taxatívne ustanoveným právoplatným meritórnym rozhodnutiam v trestnom konaní.

Na tomto mieste sa žiada uviesť, aj s ohľadom na sťažnostnú argumentáciu odsúdenej, že rozsudok, ktorým sa rozhoduje o uznaní a výkone rozhodnutia iného členského štátu Európskej únie podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, sa nerozhoduje o vine a treste v zmysle ustanovení Trestného poriadku a Trestného zákona. Jeho podstatou je potvrdenie platnosti a vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky. Uznané rozhodnutie tak nadobúda rovnaké právne účinky, ako keby bolo vydané slovenským súdom. Inými slovami možno zopakovať, že základným filozofickým princípom uznania cudzieho rozhodnutia, ktorého konanie má nostrifikačný charakter, je zákaz preskúmavania uznávaného rozhodnutia vo veci samej.

Uznávajúci súd je viazaný skutkovými zisteniami a právnymi závermi odsudzujúceho (cudzieho) súdu. Nemá právomoc meniť právnu kvalifikáciu skutku, oslobodiť odsúdeného ani iným spôsobom

zasahovať do skutkového alebo právneho základu pôvodného rozhodnutia. Tento princíp zákazu preskúmavania uznávaného rozhodnutia vo veci samej sa uplatňuje nielen v samotnom uznávanom konaní, ale aj v zákaze podania akéhokoľvek opravného prostriedku proti pôvodnému rozsudku.

Tento vyššie uvedený zákaz je vyjadrený vo všetkých relevantných medzinárodných zmluvách, buď priamo ako viazanosť skutkovými zisteniami odsudzujúceho štátu alebo ako zachovania si právomoci odsudzujúceho štátu konať o akýchkoľvek opravných prostriedkoch v danej veci.

V tomto nostrifikačnom konaní súdy Slovenskej republiky nerozhodujú o vine a treste v zmysle relevantných ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku a ich rozhodovacia činnosť je obmedzená ustanovením § 16 zákona č. 549/2011 Z. z., pričom v jeho rámci skúmajú len to, či existujú dôvody odmietnutia uznania a výkonu právoplatného rozhodnutia vydaného súdom členského štátu v trestnom konaní.

Z návrhu odsúdenej na povolenie obnovy konania je zrejmé, že tento návrh smeroval proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. augusta 2022, sp. zn. 1Ntc/14/2022, ktorým bolo podľa zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodnuté o uznaní a výkone rozsudku vydaného v Českej republike. V dôsledku tohto rozhodnutia došlo k zapísaniu záznamu do Registra trestov, ktorého výmazu sa odsúdená domáha prostredníctvom návrhu na obnovu konania.

Voči takémuto rozhodnutiu - teda rozhodnutiu o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, však obnova konania nie je prípustná, ako to vyplýva z vyššie uvedených skutočností. Ani najvyšší súd nepovažoval podľa § 394 ods. 4 Trestného poriadku za novú skutočnosť alebo dôkaz skôr neznámy, nález Ústavného súdu Českej republiky zo 17. júla 2024, sp. zn. II. ÚS 2138/23, keďže Trestný poriadok podmieňuje možnosť povoliť obnovu konania v zmysle tohto ustanovenia len v prípade, ak ide o rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť, alebo došlo k strate účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný. Zmiený nález Ústavného súdu Českej republiky však do takto taxatívne uvedených dôvodov nespadá. Najvyšší súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že je orgánom aplikácie (nie tvorby práva), a je len vecou zákonodarcu, aby sám vymedzil podmienky, za splnenia ktorých súd povolí obnovu konania. Súčasne je potrebné dodať, že obnova konania nie je prípustná z dôvodu spočívajúceho v snahe dosiahnuť výmaz záznamu z Registra trestov.

Naopak, ako už bolo uvedené vyššie, prostredníctvom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku sa naprávajú tzv. skutkové chyby, teda tie, ktoré sa týkajú skutkových okolností, na základe ktorých došlo k uznaniu viny. Ide o situácie, keď vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, prípadne o dôkazy, ktoré boli súdu známe už v pôvodnom konaní, avšak došlo k ich zásadnej obsahovej zmene. Tieto nové alebo podstatne zmenené dôkazy musia byť spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o vine, prípadne rozhodnutie o treste.

Najvyšší súd sa v danej veci v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi uvedenými v odôvodnení sťažnosťou napadnutého uznesenia krajského súdu, a na tieto poukazuje bez potreby ich duplicitného opakovania.

Je potrebné zdôrazniť, že Krajský súd v Bratislave poskytol odsúdenej dostatočne odôvodnenú odpoveď, v ktorej sa vysporiadal s jej žiadosťou z 29. júla 2024. V písomnom oznámení z 08. augusta 2024, krajský súd informoval odsúdenú, že slovenský právny poriadok nepozná rozhodovanie o upustení od výkonu trestu odňatia slobody po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol takýto trest uložený (s výnimkou ustanovení § 413 a § 513 ods. 1 Trestného poriadku), a preto sa v takýchto prípadoch nevydáva osobitné rozhodnutie.

Po doručení späťvzatia osvedčenia krajský súd prijal opatrenia smerujúce k upusteniu od výkonu uznaného rozhodnutia podľa § 19 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. Krajský súd oznámil uvedené skutočnosti príslušnému ústavu na výkon trestu odňatia slobody a požiadal o vrátenie zaslaného nariadenia výkonu trestu. Zároveň tieto skutočnosti oznámil aj Registru trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (viď č. l. 328-332 spisu). O tejto skutočnosti bola odsúdená informovaná prípisom z 02. septembra 2024 (viď č. l. 333-334 spisu).

Záverom najvyšší súd konštatuje, že vyššie uvedené námietky odsúdenej opierajúce sa o hore citovaný nález ÚS ČR v snahe dosiahnuť výmaz v registri trestov, nie sú skutkového charakteru, nepredstavujú nový dôkaz alebo skutočnosť, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste, vzhľadom na špecifický nostrifikačný charakter uznávacieho konania, a stoja mimo rámca dôvodov obnovy konania, ako jedného z mimoriadnych opravných prostriedkov.

Na podklade uvedeného najvyšší súd zistil, že závery súdu prvého stupňa o nesplnení podmienok obnovy konania z dôvodov uvádzaných odsúdenou sú vecne správne, čo našlo svoj procesný odraz v správnom výroku napadnutého uznesenia krajského súdu, ktorým podľa § 399 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku návrh odsúdenej na povolenie obnovy konania v posudzovanej trestnej veci odmietol, a preto nadriadený súd sťažnosť odsúdenej proti tomuto uzneseniu, hodnotiac ju ako nedôvodnú, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.